

Rudolf Taussig

Rudolf Taussig se narodil 24. února 1918 v Zábřehu na Moravě. Pocházel z židovské rodiny. Měl tři sestry, Hanu, Hertu a Hildu. Vyučil se obchodním příručím. Chodil do Sokola a vedl ochotnické divadlo. Když Němci město zabrali, tak se rodina přestěhovala do Prahy.

Před válkou odjel se sestrou Hanou do Palestiny, proto přežili, když byla většina jeho rodiny poslána do Terezína a později zahynuli ve vyhlazovacích táborech v Polsku. V době války bojoval v anglické armádě, později také v 1. československé tankové brigádě. Působil jako řidič osobního a nákladního vozidla a stal se instruktorem řízení. Zúčastnil se například bojů u Tobruku v severní Africe nebo v Dunkerque při vylovení spojenců v Normandii.

Po demobilizaci v roce 1946 obdržel od prezidenta Beneše několik vyznamenání. Například Československý válečný kříž za bojové zásluhy. Jeho sestra žila až do své smrti ve státě Izrael.

Jakmile skončila válka, tak mu byla navrácena hrnčířská dílna, která patřila jeho otci. Pracoval jako řidič a ve volném čase se věnoval automobilovým závodům. V té době potkal svoji budoucí manželku Alenu. Po nástupu komunistů k moci v roce 1948 musel nastoupit do lakovny a do kotelny a hrnčířská dílna mu byla zabavena. Jeho manželka nesměla dokončit vysokou školu, protože si vzala člověka z živnostenské rodiny, který navíc bojoval v západní armádě. V roce 1949 se jim narodil syn Pavel, který je dnes významným publicistou a filmovým historikem.

V 50. letech byl Rudolf odsouzen na 1 rok na základě paragrafu 231 za kritiku dobových politických poměrů. Udal ho kamarád. Musel fárat v ostravských dolech, což mu zničilo zdraví.

Po sametové revoluci a pádu komunistického režimu v Československu v listopadu 1989 byl rehabilitován. Necelý rok poté, v srpnu 1990, zemřel.